

GLI INCOGNITI

25.04.21 – 18.30H
AUDITORI ESPAI TER

40

FESTIVAL
DE
TORROELLA
DE
MONTGRÍ

Dediquem aquest concert a la memòria de **Howard Croll** (1948-2021), membre de la junta de Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí des de 2009, que va morir el 26 de març passat. En Howard, un extraordinari melòman i incansable activista cultural, ens ha acompanyat com a soci de Joventuts Musicals des de la dècada de 1980.

GLI INCOGNITI

Amandine Beyer, violí i direcció

25.04.21
AUDITORI ESPAI TER

IL MONDO AL ROVESCIO

Concerts d'ANTONIO VIVALDI (1678-1741)

Concert en Do major «Per la Solennità di San Lorenzo», RV 556 12'
Largo-Allegro molto · Largo e cantabile · []

Concert per a dos oboès en La menor, RV 536 6'
Allegro · Largo · Allegro

Concert en Fa major «Il Proteo ò sia Il mondo al rovescio», RV 572 9'
Allegro · Largo · Allegro

Concert per a violí i oboè en Sol menor, RV 576 10'
[Allegro molto] · Larghetto · Allegro

Concert per a flauta en Mi menor, RV 432 4'
Allegro . Grave sopra il libro

Concert en Re major «Per la Solennità di San Lorenzo», RV 562 13'
Allegro · Grave · Allegro

CONCERT SENSE PAUSA

GLI INCOGNITI

Amandine Beyer, violí i direcció

Neven Lesage i Gabriel Pidoux, oboès | Alejandro Perez-Marin, baixó | Eleonora Biscevic i Manuel Granatiero, flautes | Roberta Cristini i Renaud Guy-Rousseau, clarinets | Théo Suchanek i Cyril Vittecoq, corns | Yoko Kawakubo, Flavio Losco, Vadym Makarenko, Alba Roca, Katia Viel i Helena Zemanova, violins | Marta Páramo i Ottavia Rausa, violes | Marco Ceccato i Rebeca Ferri, violoncelles | Anna Fontana, clavicèmbal | Francesco Romano, tiorba | Baldomero Barciela, violó | Clément Losco, timbals

IL MONDO AL ROVESCIO

«Dempster em va recomanar fer dues o tres tombarelles per l'habitació. Obeeixo i sento els efectes més agradables»

James Boswell

Paradoxalment, és sentint, observant, imitant i estudiant que podem descobrir a poc a poc les nostres pròpies particularitats. A més experiències, coneixements i estímuls externs, més possibilitats de desenvolupament personal. Des de fa molt temps, el concepte de *Mundus inversus* (mons al revés) rethomenatge a l'efecte emancipador de l'exterior sobre l'interior: posant el contrapunt a la realitat i a l'establert, obre el camí a la imaginació més forassenyada i a les delícies de l'absurd.

Vivaldi va escriure el concert *Il mondo al rovescio* (RV 544), per a violí i violoncel, a començament de la dècada de 1720. Un concert anecdòtic en el qual els solistes poden intercanviar les seves veus sense trastocar l'harmonia. Segurament inspirat pel seu èxit, va portar aquest joc d'identitat més lluny: va afegir vents i un clavicèmbal demanant que toquessin els solos declamant alhora el mateix text cada un amb la seva veu. Va afegir *Il Proteo* al títol original (RV 572), per recordar a aquest déu marí capaç de canviar de forma.

A Venècia, aquests concerts «con molti strumenti» (amb molts instruments) eren inicialment destinats a ensenyar els instruments que es tenien. El concert solemne RV 556, escrit per al dia de sant Llorenç a mitjan dècada de 1720, fa servir dos «clarini» (clarinets), instruments aleshores nous (les composicions de Vivaldi són les primeres que es coneixen que fan servir aquest instrument), segurament perquè eren a la ciutat dos clarinetistes (Vivaldi va arreglar més tard el concert sense clarinets). Tot sembla indicar que un músic en particular fos qui va motivar l'estrany concert RV 432 per a flauta travessera: té un únic moviment

seguit de la indicació «Grave sopra il libro», que sembla convidar a acabar improvisant, probablement com consta en altres obres de Vivaldi, sobre un acompanyament en *ostinato*.

Vinculats a contextos precisos, aquests concerts reflecteixen una gran capacitat d'adaptació. Apareix un gènere particular, origen de l'escriptura simfònica que va tenir èxit a tota Europa. «Tenen aquí una música que no coneixem a França, que em sembla millor que cap altre pel jardí de Bourbonne. Són grans concerts sense violí principal» (Charles de Brosses). Sabem que Vivaldi va vendre a l'orquestra de Dresden (entre molts altres) el potent concert RV 576 i l'espectacular concert per a violí, oboès, trompes, i timbals, que es va fer servir també el 1738 per obrir la festa del centenari del Stadsschouwburg d'Amsterdam. Vivaldi va escriure aquest concert a principis de la dècada de 1710 per exhibir el seu talent com a violinista, tant a les esglésies com als teatres: «Al final va afegir una fantasia que em va espantar, perquè és impossible que s'hagi tocat i que mai es pugui tocar així» (Johann Friedrich Armand von Uffenbach).

Per la seva escriptura particular o la seva teatralitat sonora, el *Concert per a dos oboès en La menor*, RV 536 va tenir probablement una funció d'introducció per a un esdeveniment important. Vivaldi projecta aquí un duel de contrarietats amb oboès i cordes: marcialitat contra sensualitat en el primer moviment, dansa contra harmonia en el segon, incisió contra fraseig en el tercer.

La capacitat d'unir timbres, emocions, gèneres, individus i llocs en un mateix discurs, és una de les característiques principals de la música de Vivaldi. Estant on no havia d'estar, havent d'adaptar la seva postura i mirada, aquestes veus no han deixat de descobrir els camins ocults del món que ens rodejava.

OLIVIER FOURÉS

GLI INCOGNITI

Fundat el 2006 per Amandine Beyer, el conjunt deu el seu nom a l'Accademia degli Incogniti, un dels cercles artístics i acadèmics més actius i llibertaris del segle XVII a Venècia. A partir d'aquest període, el grup ha heretat l'esperit i el gust pel desconegut en totes les seves formes a través de l'experimentació dels sons, la recerca del repertori, però també pel redescobriments de grans «clàssics» i directors desconeguts.

Gli Incogniti és un dels conjunts de referència de la interpretació barroca. És convidat regularment per nombroses sales de concerts i festivals a França i internacionalment, com pel Wigmore Hall de Londres, Boston Festival als Estats Units, Oji Hall a Tòquio, Printemps des Arts a Montecarlo, Filharmònica de Luxemburg, Théâtre de la Ville a París, BOZAR de Brussel·les...

Gli Incogniti va començar a col·laborar amb el segell discogràfic Zig-Zag Territoires / Outhere Music amb l'enregistrament dels *Concerts per a violí* de Bach, les *Quatre estacions* de Vivaldi i les «Nuova Stagione» dedicades als concerts de Vivaldi, *Motets i Corals* de Rosenmüller, *Ayres per a violí* de Mattei i, finalment, els *Concerti Grossi* Opus VI de Corelli.

El 2014, va signar amb el segell Harmonia Mundi i va publicar el seu primer àlbum dedicat al repertori francès, *Apothéoses* de Couperin, seguit d'*Il Teatro a la Moda*, dedicat als concerts per a violí i les simfonies de Vivaldi. El 2016 el grup va publicar un àlbum dedicat als concerts per a dos violins de Vivaldi amb la col·laboració del violinista Giuliano Carmignola.

L'any 2017, Gli Incogniti va convidar el fortepianista Alexei Lubimov i es va endinsar en el repertori preclàssic i clàssic amb les simfonies de C. P. E. Bach i el *Concert per a dos violins i fortepiano* de Haydn.

Gli Incogniti va actuar per primera vegada al Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2018 i hi va tornar en les de 2019 i 2020

www.gliincogniti.com
Facebook: @gli.incogniti
Twitter: @Gli_incogniti
Instagram: @gli_incogniti

AMANDINE BEYER

Des de fa alguns anys, Amandine Beyer és reconeguda com una referència en la interpretació del repertori barroc per a violí. La seva gravació de les sonates i *partites* de J. S. Bach ha estat rebuda com a una revelació per la crítica (Diapasó d'Or de l'any, Choc de Classica de l'any, Editor's choice de *Gramophone*, Prix Academie Charles Cros, Excepcional de *Scherzo...*). El seu treball sobre aquestes obres continua amb l'espectacle *Partita 2*, coreografiat i ballat per Anne Teresa de Keersmaeker i Boris Charmatz.

La seva presència és habitual en les més importants sales de concerts i festivals (Théâtre du Châtelet, Festival de Sablé, Innsbruck Festwochen, Konzerthaus de Viena...), la seva activitat musical es divideix entre els diferents grups en els quals participa: Les Cornets Noirs, els duos amb Pierre Hantaï, Kristian Bezuidenhout o Laurence Beyer i el seu propi grup, Gli Incogniti, amb el qual ha gravat diferents discos (*Apothéoses* de F. Couperin, *Concerti Grossi* de Corelli, *Quatre Estacions* de Vivaldi, Nicola Matteis...) que han tingut el suport unànim de la crítica.

La seva altra passió és l'ensenyament i és professora a l'Escola Superior de Música i Art de l'Espectacle de Porto (Portugal), així com de classes magistrals a França, Brasil, Taiwan, els Estats Units i el Canadà. Des de 2010 és professora de violí barroc de la Schola Cantorum Basiliensis a Suïssa. El 2017 va crear una acadèmia de música de cambra i treball corporal amb Gli Incogniti.

Amandine Beyer va actuar per primera vegada al Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2018 i hi va tornar en les de 2019 i 2020

www.amandinebeyer.com
Twitter: @Amandine_Beyer
Facebook: @amandinebeyerofficial
Instagram: @amandinebeyer

Una proposta de

40è FESTIVAL DE TORROELLA 20/21 espai de l'Església a l'Auditori

Organitza

Col·laboradors museístics

Amb el suport de

Agraïments especials

